

hovedet kan gøre, var at risikere nogen sinde at stemme på Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Nu er det jo ikke partipolitisk ideologi, vi skal føre her. Vi er sådan set rystende ligeglade med, hvor forslaget kommer fra, bare det hjælper de hjemløse. Og nu er det jo heller ikke sikkert, at de hjemløse vil føle sig godt tilpas i det almennyttige boligbyggeri. De skal have nogle boliger, som de kan lide, og det kan godt være, at det skal være barakbyer, sådan som det ligger i forslaget her.

Men det allervigtigste er at give dem social tryghed. Organisationen Arbejde Adler gør et kæmpegodt stykke arbejde for de hjemløse. Jeg synes også, at det offentlige skal tage sig lidt sammen og gøre et lige så stort arbejde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jamen jeg siger det sådan set heller ikke for at genere Dansk Folkeparti. Jeg siger det kun for at advare, for der er nogle enkelte sammenhænge, man bare ikke kommer uden om.

Man kommer ikke uden om den sammenhæng, at et samfund, der holder op med at bygge almennyttigt byggeri i det omfang, som det danske samfund gør det, skaber hjemløse. Vi er i øjeblikket nede på at bygge 6.000 enheder om året – 6.000 – sammenlignet med, at vi i midten af 1980'erne var oppe på at bygge 16.000, hvor alle ved, i hvert fald dem, der interesserer sig for tal, at mangel på boliger vil være tilstanden fra nu af og til år 2030, hvis Boligkommissionen har ret i sin betænkning. Det skaber hjemløse.

Jeg synes, det er helt sært, hvis man bliver forundret over, at i det øjeblik, der ikke er boliger nok, er der nogle, der ikke har en bolig, og dem kalder vi hjemløse. Og det er egentlig bare derfor, at jeg, hvis jeg dermed kan være med til at bringe lidt orden i Dansk Folkepartis politik, siger, at hvis har man ondt af de hjemløse, så skal man lade være med at skære på det støttede byggeri.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Dansk Folkeparti vil gerne sikre de hjemløse, at de får noget nyt i socialpolitikken, nemlig en garanti. Det har vi jo ikke prøvet at lægge ind før. Det har man gjort på sundhedsområdet, og det har man også haft utrolig meget bøvvl med. Men måske kunne man også tænke i garantier

på socialområdet set i lyset af, hvor vanskeligt det er at få kommuner og amter til at opfylde det, som man gerne vil fra Folketingets side, og som man i det her tilfælde også har sørget for, at der er penge til.

Det, der er sket, er jo, at de hjemløse er blevet mere synlige i gadebilledet. Det ser også ud til, at vi trods vores gode vilje ikke er i stand til at løse problemerne på områderne.

Det kan være svært at sige, hvor stort problemet er i tal, men hvis man spørger de mennesker, der arbejder på gadeplan, så ser det ud, som om problemet er faldende på landsplan, men stigende i København og i de større byer i provinsen. Og årsagen til det skulle formentlig være, at der er mere anonymitet i de større byer, og at der er mere at lave; der kan ganske enkelt tjenes nogle penge. Man kan stå nede på Frederiksborggade og se, at de kommer ind om morgenen fra den natcafé, der er længere ude på Nørrebro.

I det tal på ca. 8.000 hjemløse, der er nævnt, er der jo så også tal på mennesker, der af helt andre grunde er faldet ud af den offentlige registrering. Så det er behæftet med nogen usikkerhed, hvor stort tallet så er.

Hjemløse som begreb dækker jo over flere årsagsforhold og ikke, som hr. Villy Søvnald siger, bare tag over hovedet. Det kan jo være, at man har en lejlighed, men man kan ikke være i den, fordi man er psykisk syg og ikke synes, at man kan opholde sig i den. Der kan være mange grunde til, at man ikke kan fastholde en lejlighed. Det kan være, at man har en anden døgnrytme end de øvrige beboere. Det kan jo så også være, at man på grund af mange fraflytninger er kommet til at skylde det offentlige så mange penge, at man ikke længere kan få en økonomisk støtte til en lejlighed.

Det kan også godt være – det er jeg stødt på, og det forbavser mig meget, men man bliver jo klogere med årene – at der er nogen, som ikke vil betale for en herbergsplads, det sker jo også, og derfor opholder sig på gaden, og så efterlader det et spørgsmål sådan i ens sociale indignation: Kan man det, kan man bare ligge på gaden, fordi man vil det. Det kan man altså godt, fordi det er et frit land, vi lever i.

Endelig kunne det jo også være, fordi der ganske enkelt ikke er en herbergsplads. Sådan er det jo også i nogle tilfælde. Og på nogle områder i nogle byer har man jo skåret ned på antallet af pladser, og dér vil jeg da holde med